

ע"פ 5832/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 5832/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
תל אביב-יפו מיום 08.07.2020 בתפ"ח
25583-08-17 שניתן על ידי כבוד השופטים ר' בן-
יוסף, א' קלמן ברום וא' הימן

תאריך הישיבה: ה' באלול התש"ף (25.8.2020)

בשם המבקש: עו"ד אורי קינן; עו"ד שיר צ'צ'יק

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל לתקופה של שמונה שנים שנגזר על המבקש (תפ"ח 25583-08-17, כב' השופטים ר' בן-יוסף, א' קלמן ברום וא' הימן). הבקשה מוגשת במסגרת ערעורו על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות באינסוף בת משפחה (עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977); במעשה מגונה בבת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים ללא הסכמתה (ריבוי עבירות לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין); במעשה מגונה בבת משפחה (ריבוי עבירות לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין); וניסיון למעשה מגונה בבת משפחה (עבירה לפי סעיף 351(ג)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין).

עמוד 1

2. המבקש, יליד שנת 1982, נשוי לאישה ואב לשלושה ילדים קטנים. המתלוננת, ילידת שנת 2002, היא אחותה של אשת המבקש. המעשים המגונים שביצע המבקש במתלוננת במשך כשנה החלו בהיותה של המתלוננת בת 14. בהיותה של המתלוננת בת 15 עבר המבקש את עבירת האינוס כלפיה.

בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר טוען בא-כוח המבקש ארבע טענות: האחת, כי יש מקום להתערב בהכרעת הדין. השנייה, כי העונש שנגזר על המבקש חמור מדי. השלישית, כי אי-מתן עיכוב ביצוע של עונש המאסר ישפיע על הקשר בין המבקש לבין ילדיו ויפגע בהם. הרביעית, כי המבקש לא הפר את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו.

המדינה מתנגדת לבקשה לעיכוב ביצוע תוך הפניה לנימוקי הכרעת הדין ועמידה על השיקולים המחייבים בבקשה מעין זו.

המסגרת הנורמטיבית לבקשה היא ההלכה שנקבעה בע"פ 111/99 א שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ), שלפיה ישנן שתי אמות מידה מרכזיות להכרעה בבקשות לעיכוב ביצוע עונש מאסר: האחת, כי לאחר שניתן עונש מאסר, אין לעכב את הביצוע כדי שלא להפר את אמון הציבור במערכת אכיפת החוק והדין הפלילי. השנייה, כי אין לייתר את ההליך הערעורי.

3. עיינתי בחומר. הכרעת הדין מבוססת בעיקרו של דבר על ממצאי מהימנות, ובפרט על התרשמות חיובית מעדות המתלוננת לעומת התרשמות מסויגת מעדות המבקש. כמו כן היא מבוססת על שיחה מוקלטת בין המבקש לבין חמותו, שנערכה מספר ימים לאחר שהפרשה התגלתה. מבלי להביע עמדה, שהרי אין זה השלב לדון בערעור באופן מלא או לקבוע מסמרות לגביו, די לומר כי על-פני הדברים, טענות המבקש בערעור על הכרעת הדין אינן בעוצמה הנדרשת כדי לעכב את ביצוע עונש המאסר. יוזכר כי הגם שלמבקש עומדת זכות ערעור, הוא הורשע בדין לאחר שמיעת ראיות, ואיננו נהנה עוד מחזקת החפות, כפי מצבו טרם הורשע.

באשר לטענה כי אי-קבלת הבקשה עשויה לפגוע בילדיו ובקשר בינו לבינם, יש לציין כי הגם שהילדים היו בעבר בחזקתו, לאחרונה בית משפט לענייני משפחה העביר את החזקה עליהם לאם, על רקע הרשעת המבקש. מעבר לכך, בראייה של הלכת שוורץ, אין באי-הפרת תנאי השחרור כדי לגבור על השיקולים האחרים הרלוונטיים לבקשה מעין זו. אחרון, המעשה הוא חמור, ואי-עיכוב הביצוע לא בהכרח ימנע מהמבקש הזדמנות לטעון נגד התוצאה העונשית שאליה הגיע בית המשפט המחוזי.

4. סוף דבר: הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 1.10.2020 עד השעה 10:00 בבוקר ניצן, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ה' באלול התש"ף (25.8.2020).

